

Mis on see koht, kus taevas puutub maad?

Eesti Kunstiakadeemia diplomitöö

Autor: Eri Rääsk

Juhendajad:

Liina-Liis Pihu, Malle Jürgenson, Anni Kotov

Sisukord

Sissejuhatus	3
Eellugu: kogukonna & ruumi areng	4
Protesti asutamine	4
2008 – 2012	4
2012-2016	5
Balta 2.0 asutamine	6
2016-2018	6
2019 Balta jagunemine	6
Ülevaatlik 2019 ehitustööde nimekiri	7
Töö iseendaga 2019	8
Balta disaini- & ehitusprintsiihid	9
<i>Maker-builder</i> ’id ehk tegijad	9
Taaskasutus & jätkusuutlikkus	9
Enda loo hoidmine	9
Hoone kui löuend	9
Elus ruum	9
Balta joonised	10
Kõrtsmiku teadvuse laienemine	11
Orienteerumiskaart kvantmaailma	13
Vaatleja efekt	13
Veekristallid	13
Väljateooria	13
Maharishi efekt	13
Mesilassülem kui üks organism	14
Maailm on elus	14
Konstellatsiooniteraapia	15
Kõrtsmik kui terapeut	16
Kokkuvõte	16

LISA 1: Balta talks	17
Moonika Maidre	17
Ott Piibemann	20

LISA 2: Kataloog	27
Puu	28
Grill	29
Prügikast	30
Pinksilaud	31
Pink	32
Uks	33
Lilled	34
Külmik	35
<i>Money lounge</i> -i ümmargune laud	36
Money lounge-i roheline diivan	37
Elektrikapp	38
Punane diivan	39
Eri keha	40
Money lounge-i oranž	41
Lamp “Balta chill”	42
Pudel “Jõulutunnel”	43
Akrüülmaal “Robert Nikolajev”	44
Push controller 2	45
Poksikott	46
TV	47
Wingmani köök	48
Toolse Vaba Ordu lipp	49

LISA 3:
Digitrükis autori illustratsioonid

Ma tänan oma vanemaid, venda,
Naga ja Balta pere & sõpru & sugulasi,

see on meie kõigi diplomitöö

Sissejuhatust

Diplomitöö uurib kohvikklubi Protest, Balta baari & -siiditrukikoja baasil sotsiaalseid ruume ning teeninduse potentsiaali arenguks läbi transsendentaalsete ruumilooma kogemuste. Kuidas on seotud kogukond & tema ruum? Kas on võimalik käsitleda ruumi kui keha & suhestuda ruumiga kui millegi elava ja hingavaga, millised muutusi see temas esile võib kutsuda? Diplomitöö lähtub reaalsusmudelitest, mis näeb maailma kui mõtet, mitte kui masinat.

Tere, mina olen Eri Rääsk. Olen 11 aastat olnud sotsiaalkõrtsmik. Mind käivitav jõud on alati olnud soov pakkuda endale ja oma lähedastele võimalust sõprade seltskonnas mõnusalt lõõgastuda & elu nautida. Olles väga tundlik kõiksugu ootuste ja suunamiste suhtes, olen alati püüelnud oma tegemistes n-ö elutoa tunde poole. Kuidas luua tõeliselt mugav & kodune ruum, kus viibijatel langeksid argimaskid & nad tunneksid end vabalt ja hoitult? Kuidas pakkuda külalisele rohkem kui ta ise ettekujutada oskab? Mis on see uus väärtus ja sisuline alternatiiv olemasolevale, järgmine evolutsiooniline arenguaste teenindusasutustes?

Kohviku Protest ja klubi Hoov ühe eestvedajana nägin, et tabasime mingit märki, mille poole kapitalistlikuma suunitlusega asutused kahjuks sihtida ei mõista.

Diplomitöö raames läbi viidud kütluse tulemusena avastasin, et Hoovi, mis oli ühes Tallinna vanalinna kõige põnevamas siseöues, valis ruumilahenduse peamiseks külastuspõhjuseks vaid 13%, see oli seitsmest valikust populaarsuselt neljas. Protestis, mis oli küsimustike täitjate seas enim külastatud, oli vastav näitaja 1.6%, mis jagas (minu suureks üllatuseks) koos sugutungiga viimast kohta.

Kuid ometi käivad inimesed öösiti väljas ju millegi otsingul... õhustikus, atmosfääris, otsides mingit tunnet, suhtlust ja seiklust. Otsitakse korraga vastandeid: et kõik oleks võimalik & et kõik oleks tuttav. Me oleme andnud nende aastate jooksul oma parima, et siduda kaos armastusega ja sõltuvus

elujaatusega. Usun, et sidusus ongi see, mida me otsime.

Elutoa-tunne. *Elu* tuba. Elan & lasen elada.

Katsun avada oma nägemust kogukonna ja tema ruumi arengust & sellest, kuidas inimhulkadel on lisaks gruppideadvusele ka keha. Nagu tutvustas mulle Vilte, Protesti leedulannast teenindaja, tähendab Prot Est leedukeeles Eesti aju. Eks iga süsteem sobitub kuhugi suuremasse korda & inimloomus püüdleb tähenduse & tähtede poole.

Minu diplomitöö on pooleldi autobiograafiline ning põhineb üksteist aastat kestnud praktilisel tööel Tallinna öö- & seltsielus, julgen väita, kõige avangardistlikumates asutustes. Ja ma ei mõtle siinkohal pööraseid pidusid, vaid just üleüldist vabadust, armastust ja austust & tagasi vaadates ka liigsete piirangute, kaitsekihtide & reeglite puudumist. Ma loodan, et leiate siit uut ainet, mida ka enda maailmas katsetada.

"Nõnda erineb tulevikukunst täiesti nii sisult kui ka vormilt sellest, mida praegu kunstiks peetakse. Tuleviku kunst sisaldab ainult neid tundeid, mis kutsuvad inimesi ühinema ja ühendavad neid vahetult; kunsti vorm kujuneb selliseks, mis on arusaadav kõigile inimestele. Ja seepärast ei ole tulevikus täiuse ideaaliks mitte vähestele kättesaadavus, vaid vastupidi, tunde kõikehaaravus. Ning mitte vormi ülekuhatus, ebaselgus ja keerukus, nagu arvatakse praegu, vaid vastupidi, väljenduse lühidus, selgus ja lihtsus. Ja ainult siis, kui kunst muutub selliseks, ei hakka ta lõbustama ja rikkuma nagu praegu, nõudes selleks parimate jõudude raiskamist, vaid saab selleks, mis ta olema peab – kristliku religioosse teadvuse ülekandevahendiks mõistuse ja aru valdkonnast tunnete valdkonda, lähendades niimoodi inimesi tegelikult elus endas sellele täiusele ja ühtsusele, kuhu neid juhatab religioosne teadvus." (L. Tolstoi "Mis on kunst?" 2014, lk 210)

1armastus

Eellugu: kogukonna & ruumi areng

“Protesti omapära on raske analüüsida, sest ta areng tundub järele mõeldes nii normaalne.

Endised koolisõbrad, kes hoidsid sidet, tõmbasid omaenda eludest ligi järgmisi tuttavaid, kellest need, kellele tekkiv õhustik sobis, sinna püsima jäid, selle keerist omakorda laiendades.

Muude asjade käigus, seda teadvustamatagi, umbes nii nagu elu kulgeb, isegi selle tempos.

Ja kui hoolikamalt etteplaanitud peokohad pärast esimest aastat olematusse või inertsit vaibusid siis protest seitsme aasta jooksul aina kasvas. Nagu kõige tõeliselt elavaga, ei tulnud sul selle käigus soovigi seda defineerida, ja nagu kõik pärisinimesed ja -suhted sai ta seetõttu olla mitu asja korraga (isiklik ja avatud, kodune & ettearvamat, soe & pime).

Haruldased kohad ei teki, kui sa üritad haruldast kohta teha, vaid kui teed seda, mis tundub ilmne, lähedane, tähenduslik, jälle: normaalne. Just seetõttu, et Protesti kujunemine oli nii loomulik, ei olnudki selle sees võimalik selle erilisusest aru saada. See on kaasahaaratuse peamine tunnus. Sa olid millestki osa.”
(S. Nurklik “Protesti post-mortem” 2016, lk 3)

Protesti asutamine

Olles juba aastaid kõrtse ja ööklubisid võõra dokumendiga väisanud, ei tunne ma end kusagil mugavalt. Usun, et minusuguseid on veel. Mina ja Riina Rossar sõnastame loodava lokaali eesmärgi: “Koht, kus kõik meie sõbrad tunneksid end kui kodus”. 2008 mais, keskkooli lõpueksamiteks valmistumise perioodil tekib meil võimalus sisse kolida kolme kuu pärast lammutusse mineva Jahimehe Kõrtsu (Mere pst 6a) ruumidesse. Tajutud kogukondlik vajadus osutus tõeseks.

Vanalinna parkides ja hoovides kogunenud kesklinna koolide noored võtsid meid kiiresti omaks. Esimene suvi möödus ruumides, mis toored, nagu me isegi.

Koos sügise ja lammutusdaatumiga saabus ka majandussurutis, majanduslangus & majanduskriis, meile lubatud elupäevi pikendati kolme kuu kaupa kuni maja lammutuseni aastal 2016.

2008 – 2012

Olles ise hilisteismeline, tundes end ühiskonnas & kõrtsudes tõrjutuna, lõime ruumi just endasugustele ja endile. Algusaastatel oli Protest koduks kohatutele. Meie ümber kogunesid nemad, keda tihti ei mõistatud nende kodudes, klassides ning ühiskonnas tervikuna. Olimegi me ju esimene 90ndate generatsioon. Meie vanemate maailmoli konstrueeritud Nõukogude Eestis, meie oma aga üleminekuajal kapitalistlikusse ühiskonda.

Protesti esimene funktsioon oli luua turvaruum meile endile, olles stardiplatvorm iseendaks saamise pikal teel. Näis, et paljud meist ei olnud kunagi tajunud end aktsepteerituna, ega lubanud endil olla sellised, nagu me ise end tundsim, versus sellised, keda teised – ühiskond, vanemad, kool, meid suunasid olema. Me näitasime, et okei on olla teistsugune & teistsugused kogunesid meie ümber.

Aastal 2010 olime jõudnud paika, kus ühelt poolt oli Protestis valitsev vaba ja tolerantne õhustik jõudnud erakordsesse mugavusastmesse, ent teisalt oli meie avalik kuvand endiselt “alaealiste vägivaldsete narkomaanide räpane urgas”. See ei häirinud meid, vaid pigem kindlustas meie identiteeti kui millenagi väljaspool kehtestatud norme. Protest oli meie kindlus vaenulike hinnangute vastu. Meie vabadus oli armastus.

Aastal 2011 muutus ruum veelgi soojemaks, kujundas rauast valguskasti, millele graveerisime ka esimest korda ajatu slogani “Ela & lase elada”. Uus puitpõrand ja EKA Tase näitustelt tasuta saadud maalid tõid

baari juurde elutoa hõngu ning “ainult personalile” tagaruumis olev köök mõnusa vaikse privaatala püriasukatele.

2012. aasta teises pooles juhtus midagi. Seoses Hoovi (Viru tn 3, endise Kino Heliose sisehoov) sulgemisega hakkas varasemast rohkem n-ö lugupeetud inimesi meie ruumidesse sattuma. 2012 lõpus ostsime Riinaga Protesti üledimensioneeritud Tannoy helisüsteemi koos ülimaldalaidsagedusi emiteeriva subwoofer-kõlariga. Selle käiguga sai meist mõne kuuga Tallinna populaarseim maa-alune kohtumispaik. Heidikust sai n-ö cool-kid, meie vabadusest ja vastuhakust status quo’le sai ihaldusobjekt. Tuleval suvel tellisime ja teostasime maitseka ja Tallinna südalinna unikaalse õueala projekti, mis muutis meie sisehoovi suvise pealinna tuiksooneks. Protesti gravitatsioonikese muudkui kasvas kuni tema lammutamiseni. Näis, et viimastel aastatel kutsusid meid oma kodubaariks toetavat keskkonda igatsenud inimesed igast ühiskonnakihist. Perifeeriast sai tsepter.

2012-2016

Aastal 2014 kohtasin Viljandi Folgiga paralleelselt toimuval Välgu korraldatud Tuleviku Pärimusmuusika festivalil Koidu seltsimaja katusel erakordselt kaunist neidu, armusin silmapilkselt. Kahjuks oli ta mu sarmi vastu immuune ning sõitis sügisel tagasi oma kihlatu manu Uus-Meremaale. Küll aga mõjus too kohtumine minule valgustavalt ning ma mõistsin, et on aeg astuda isiklikult ning kogukondlikult uuele arenguastmele. Protest, mis sisult alati reaktiivne, pidi muutuma autonoomseks isetoimivaks süsteemiks-avatud liikumiseks, kes ei vastanda end kellegagi, kes on elusoosiv & kes baseerub väärtustel armastus, vabadus & vastutus ning mille esimene eesmärk on kogukondlik õnn. Algasid paradiisi otsingud ning taevase kuningriigi maa peale manamine. Katsetasime eksperimentaalsemaid koosolemisvorme laiendatud kollektiivi väljasõitudel “Paradiisilaagrites” ning pool-suletud “Tehnika testimiste” üritusseerial Protestis. 2015 lõpus otsisime võimalusi tõsta meie personali rahulolu ettevõtte suvilaga.

2016 alguses saime teada, et Protesti maja läheb haamri alla, kõik arendustööd lõppesid, ning algas märgiliste lõpupidude seeria. Mere pst 6a hoone lammutati 2016. aasta juunis.

Balta 2.0 asutamine

2016 sügisel astusin EKA Sisearhitektuuri bakalaureuseõppesse sooviga oma ruumikogemust lahti mõtestada, tajusin taas, et Tallinna kesklinnas puudub teatud tüüpi “küla-keset-linna” asutus, mille esimene ambitsioon oleks kogukondlik kasu ja alles siis kasumlikkus. Ühendasime Protestis kooskäinud sõpradega jõud ja ehitasime Balti jaama vanasse taarapunkti Ott Piibemani siiditrüki stuudiosse (Vana-Kalamaja 1 2/3) illegaalse baari “Balta”. Paralleelselt Balta rekonstrueerimistöödega alustasin sõpradega Protestist ja Hoovist tulvases Naganagas (Uus tn 25) süvistustöid. Alanud oli uus kollektiivne tõus Maslow’ püramiidil.

2016-2018

2016 ei olnud minul ega mu sõpradel vaba raha ning ainus viis oma elutingimusi parandada oli taaskasutada jääkmaterjale. Võtsime vanast taarapunktist maha üleliigsed seinad, vedasime uue vee ja elektri, ehitasime wc-d, baarikapi & -leti. Johann Kaboneni ja Ott Piibemani sünnipäevapeoga algas Baltas uus tsükkel meie sõpruskonna seltsielus. Oli punutud uus pesa – Balta 2.0.

Uus väärtus, mis Ott Piibeman lauale tõi, oli tema aeglane aja käsitlus, dzogtšenilik

minimaalse energia kulutuse ning leplik-kuse mentaliteet. Sündinud oli baar ilma baarmanita, töö, mis tegi ennast ise. Mudel, kus oli eemaldatud teenindaja kui selline. Samuti kassaparaat, töögraafik, tarneahel, kapitalism, omakasu & igasugune sundus. See kommunistlik idüll oli ideeliselt kütkestav, kuid endaga kaasahaaraval minnalaskmismeeleolul olid ka omad miinusküljed: tihti mitte kliiniliselt puhtad põrandad ja wc, ebaühtlane sortiment ja keeruliselt ennustatav avatud olek. Küll aga oli iga õhtu omalaadne performance, mis enamasti lõppes külmiku, kui Balta liivakella, tühjenemisega. See oli uut tüüpi vabadus. Siin oli midagi. Või pigem just siin ei olnud midagi, mis mujal oli.

2017. aasta suve alguses korrastasime hoovi ja ehitasime mugava istumisala.

Paralleelselt baaritegevusega toimetasid Ott ja Johann baariruumides endiselt siiditrükiga. Peale selle kasutas Johann ruume kontorina. Sõpru voores pidevalt sisse-välja, mõned joonistasid, kõik lõogastusid. Mingil momendil algasid katsetused oma muusika loomisel, mis tänaseks on tasa & targu kasvanud eeskujulikuks amatöörstuudioks. 2018 alguses saime endi kasutusse kõrvalruumides asuva soojustamata garaaži, kus hakkasime jõudumööda korda looma. Balta 2.5.

2018 sügisel võtsid ülejäänud 2/3 maja rendile endise Laine klubi/Punase Maja omanikud, minu head sõbrad. Kuna nende hooneosa oli külm, otsustasime ühiselt katuse väljaspoolt soojustada. See töö maksis Baltale 7500 eurot. Seda raha ei olnud meil kusagilt võtta, millega jõudis lõpusirgele ka Balta kommunistlik fantaasia. 2018 lõpus olime üürileandjale ja katsusepanijale kokku 8000 eurot võlgu. Olukord oli raske, kuid sünnikanal ongi enne valgusesse lupsamist kõige kitsam.

2019 Balta jagunemine

Jaauari alguses lepime Ernst-Martin Sõukandi tunnistusel mina, Rain Joona ja Ott Piibeman kokku, et Balta ruumid jagunevad veebruarist kaheks isemajandavaks üksu-

seks: baar & stuudio. Baar saab Sakult ja Prikelt turundustoetust, mille alusel võetakse kiiralaenud, mis maksame tagasi maikuus. Alates 28ndast maist on Balta võlast vaba.

Ülevaatlik 2019 ehitustööde ülevaatlik nimekiri:

Stuudio – Ott, Johann & Eri
Baar – Rain, Jon Mikiver & Eri

Jaauar

28. jaauari öö – Tondi põhikooli maja lähel järgmisel päeval lammutusse, Facebookis otsib sõber abi, et sealset võimla põrandat üles võtta. Balta stuudio saavad transpordi rahaga umbes 100 ruutmeetrit vana korvpallisaali laudist.

Veebruar

Baar lõikab vaheukse suuremaks
Baar avab teise “taaraakna”
Baar võtab alla vana kipslae
Kogukond hakkab stuudiosse põrandat paikama
Baar servab EKA-s tammelaud
Baar paneb põrandat maha
Baar lihviv põrandat
Baar puhastab baari lae lubjast ja katab selle tolmütõkkega
Stuudio soojustab räästaalused
Baar soojustab räästaalused
Baar komponeerib katuseharja alla Elvis & Rasmus Sõnajala puitplaatidele tehtud taieestest seinapaneeli
Baar komponeerib tammelaudade servadest seinapaneeli
Baar laseb oma ruumidesse uue elektri vedada
Stuudio sisustab stuudio
Baar paneb kokku korraliku DJ-seti: arvuti, mikser, cdj, aux, vinüül

Märts

Kogukond transpordib Wingmani kiirrestorani köögi Baltasse
Stuudio ehitab köögi ja “puu nurga” vahele seinat
Stuudio paikab osaliselt Wingmani köögi

Aprill

Kogukond ehitab vahetua kohale teise korruse (20 ruutmeetrit)
Baar parandab liugvärava
Baar lihviv ja õlitab õuepingi
Stuudio paneb kossukorvi üles

Mai

Stuudio paikab teisele korrusele jääkmaterjalidest seinat
Baar silikoonib baarikonsooli praod
Stuudio paneb köögile kipsseinat
Baar valab Money-Lounge'i laua eposse
Baar komponeerib baarileti kohale valgusseinat

Töö iseendaga 2019

Kinesioloog Viigi Viili visiidid

Kinesioloogia on üks efektiivsemaid psühho-füsioloogilise korrektsiooni meetodeid, mis baseerub Hiina energiaõpetusel ja tegeleb energia ringlusega inimese kehas. Inimest vaadatakse kui ühtset tervikut: nii tema kehaline kui ka vaimne tervis sõltub eluenergia vabast voolust. Kinesioloogia üks põhislisi töövõtteid on lihastestimine ja see võimaldab mis tahes teemasid tasakaalustada.

08.02.2019, teema: Mis on see koht, kus taevas kohtab maad? Maa ja taevas kohtuvad puu loomingulises energias.

28.02.2019, teema: Positsioneerin end prebiootikumiks.

12.03.2019, teema: Imestan & lasen lahti. Lõpetan sildistamise & saan aru, et igaühel on oma panus.

02.04.2019, teema: Et täielikult eristuda. Ühildun hõbevalge valguse infoväljaga.

31.04.2019, teema: Olla tõeliselt aus.

Kinesioloog Malle Rausi visiidid

17.05.2019, taotlus: oleviku lõua- ja kaelapingetest vabanemine lamades, reset-meetod seanss 2

24.05.2019, taotlus: mineviku lõua- ja kaelapingetest vabanemine istudes, reset-meetod seanss 3

14.06.2019, taotlus: oleviku lõua- ja kaelapingetest vabanemine istudes, reset-meetod seanss 4 (viimane)

Paast

7 päeva taimne paast, 7 päeva tee- & 3 päeva veepaast, taotlus: nälgutada endast välja kõik, mis pole mina

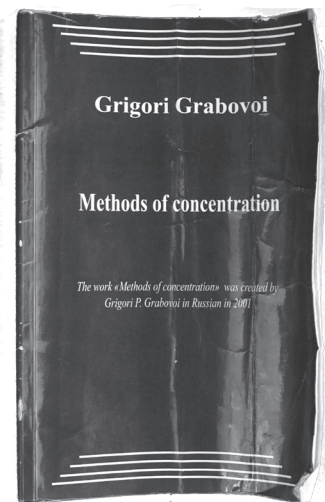
Grigori Grabovoi, kontsentreerumismeetodite tsükliid

Grabovoi on koostanud kuuajalise teadvuse harjutuste kompleksi, kus iga päev keskendutakse ühele nähtusele, ühele kontseptsioonile ja kahele numbri jadale, samal ajal hoides mees taotlust. Harjutuste kompleks on disainitud reaalsuse juhtumiseks, teadvuse arenguks ja universaalse heaolu edendamiseks

esimene tsükkel: märts, taotlus: Me elame tõeliselt / me tõelised elajad

teine tsükkel: aprill, taotlus: Me suhtleme tõeliselt

kolmas tsükkel: mai, taotlus: Tõeliselt edukas diplomitöö - tõeliselt aus diplomitöö - aus töö

Balta disaini- & ehitusprintsiihid

Maker-builder'id ehk tegijad

Ise disainime ja ehitame, õppides töö käigus materiali, tööriistu & -meetode tundma.

Taaskasutus & jätkusuutlikkus

Stuudio ehitusel ostime ainult kruve ja ühe poti toonitud lakki. Suurem enamus ehitusmaterjale on suletud lokaalide & Balta enda jäagid, samuti leitud materjalid. Ainsad ostetud ehitusmaterjalid on OSB plaadid, millest sai teise korruse põrand.

Enda loo hoidmine

Olles sõpruskond, kelle sooje suhteid on alal hoidnud mitmed südalinna seltsiasutused, oleme otsinud ja leidnud võimalusi taaskasutada interjööri äratuntavaid kultuslikke objekte ja materjale, luues niiviisi maailma, milles orienteeruda oskaja suudab näha teid, mis meid siia on toonud.

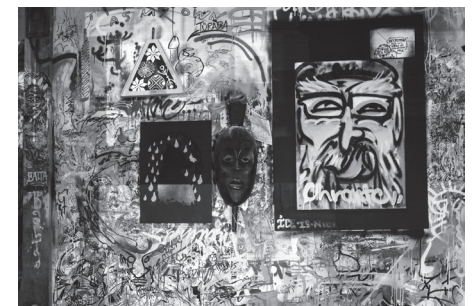
Hoone kui lõuend

Balta, pärinedes ka grafiti rühmitusest "TPM" ning olles vaba ja piiramatult loomingu propageerija, innustab kõiki oma liikmeid panustama ruumi nii ehituslikult kui ka dekoratiivselt, lisades muidu viimistlemata seintele oma kihistusi vastavalt hetkeajendile.

Elus ruum

Balta ehitustuumikusse kuuluvad Ott ja Eri suhtuvad mõlemad Baltasse kui millestki pelgast objektist rohkemasse. Ta on justkui sidekude, mis hingab ning suhtleb kahe maailma vahel, ideede ja füüsilise maailma vahel. Ta talletab endasse meie töö ja tähelepanu ning kingib meile vastutasuks eluks vajalikku. Ta kasvab vastavalt meie huvidele, tegemistele ja liikumistele. Ta reageerib meie tujudele ja tahtmistele. Ta on justkui meie kollektiivi suur ühine keha - unikaalne ja hingestatunud. Tema siseilm on meie oma & vastupidi. Me oleme ühendatud.

Perifeersed materjalid, kokkukogunenud friigid & laienenud meeleseisundid.

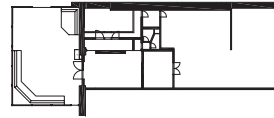

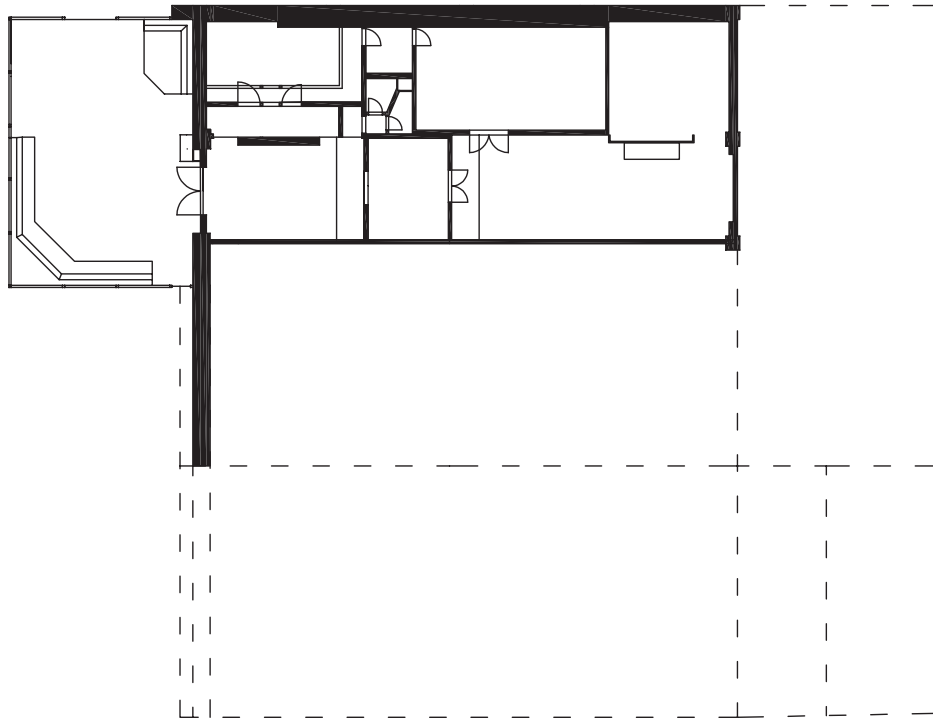
Balta 1.0 (2015–2016)

Balta 2.0 (2016–2017)

Balta 2.5 (2017–2018)

BALTA 3.0 (2019)

0 1 2 3 4 5 6

Kõrtsmiku teadvuse laienemine

Valik juhtumisi

2010 suvel oli Protesti vägivallalaine juba poolteist aastat kestnud, sama kaua kui majanduslangus. Selle aja jooksul olin omandanud oskuse Mere pst-lt meie sisehoovi astuvaid inimesi sekundiga oma peas tuvastada, kes hakkab kaklema ja kes mitte. Mulle näis mu hinnangute täpsus kümme kümnest. Ühel päeval hakkas aga mu loogika sellele vastu. Kuidas on võimalik, et ma suudan inimese käitumise tuvastada 75 meetri kauguselt ainult riietuse ja kehakeele järgi? Otsustasin teha katse ja mitte anda inimestele oma peas nimetust, mida olin andnud kaklejatele. Sellega lõppes Protesti vägavallalaine & algas minu teadvuse & viie meelega tajutava maailma suhete uurimine.

“Üks suuremaid lahendamata mõistatusi on mõistuse olemus. Teadus ei suuda toime tulla tõsiasjaga, et me oleme teadvusel ning et meie mõtted ja kogemused ei pruugi asuda meie pea sees. Ametlik seisukoht on selline, et kõik sinu kogemused on sinu pea sees. Pakun välja, et nägemine sisaldab piltide projekteerimist väljapoole – see, mida sa näed, on sinu mõistuses, kuid mitte sinu pea sees. Meie mõistus laieneb ajast väljapoole lihtsaimas taju vormis. Arvan, et projekteerime enda nähtavaid pilte väljapoole ning need pildid puudutavad seda, mida me parasjagu vaatleme. Kui ma vaatan sind selja tagant, nii et sa ei tea, et ma seal olen, kas ma saan sind mõjutada? On väga tavapärane nähtus, et inimesed tunnevad, kui neid jõllitatakse.”
(R. Sheldrake “The Science Delusion” 2013, TedxWhitechapel)

On Mutant Disko, olen esimesel korrusel selg vastu seina ja kuulan mussi. Ma ei tantsi, ma ei tantsi pea kunagi, ma olen “tsoonis”. Äkitselt tuleb tung end liigutada, kallutan end ette ja raputan õlgu edasi-tagasi. Murdosa sekund hiljem, enne kui oma liigutuse lõpetanud olen, kordavad sünkroonis sama liigutust kümnekond

tantsijat tantsuplatsi keskel. Neil puudub minuga silmside. Juhtunu tekitab minus segadust.

„See, mida meie nimetame juhuseks, on vaid meie suutmatust mõista kõrgema taseme korda.”
(K. Wilber “Bogdanov & Guitton” 2000, lk 59)

2012 avastan, et mul esineb korduv sundmõtte seoses armukadedusega. Pöördun probleemiga kinesiolooži juurde, kes soovib mul iga kord, kui märkan end sundmõtet mõtlema, teha järgmine mõtteharjutus: “Minu ees on hõbevalge kera, kõik minu sees olev mitteharmooniline energia läheb läbi selle hõbevalge kera ning suubub igavikku ja lõpmatusse algharmoonilise informatsioonina”. Tegemist on minu esimese kokkupuutega Grabovoi tehnikatega. Poolteist kuud hiljem pärast ekstsensiivset meetodi kasutust läheme vennaga Portugali Boom Festivalile, mille alapealkiri on *All in One*. Boomi teatakse kui üleilmset psühhedeelse hõimu kogunemist. *Psytrance*-i reivil juhtub minu ja mu vennaga midagi, ning meie kogemuses justkui toimuks kogu 30 000 inimesega reiv meie sees, mis väjendub selles, et ükskõik mida me teeme kajastub reaalses meid ümbritsevas liikuvates osistes ja muusikas. Kogemus on ülikummuline & sulatab lõplikult minusesise mehaanilise universumi mudeli.

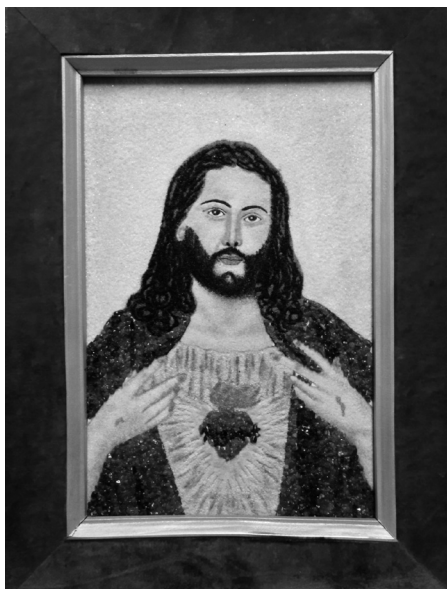
„Sellisele inimeste ühinemise võimalusele räägib lisaks moraalse südametunnistuse kasvatamisele kaasa ka tõelise kunsti-teose võime inimesi ühendada, näidates neile mitte arutluse, vaid elu enda kaudu üleüldise ühinemise rõõmu.”
(L. Tolstoi “Mis on kunst?” 2014, lk 222)

Tagasi Eestis olles hakkasid minu esoteeriliste huvide süvenemisega kaasas käima ka üha kasvav sünkroonsuste hulk, eriti just kunsti ja loomingu resoneerimine minu hetkeolukorraga. Pärast üht erakordselt kummalist kogemust 2014. aastal kunstihoones korraldatud Kris Lemsalu näitusel, kus taiesel “Erik & Maria” olid kõik sümbolid & atribuudid justkui otse minu elust võetud, pöördusin Kris Lemsalu

poole ja uurisin, et mida tema sellest arvab. Kas kunstnik kanaldab mind kui arhetüüpset elajat või tema kui loojanatuuri suunab oma loomingu kaudu minu kui käpiknuku reaalsust. Või on tegu mõlemaga korraga. Selliste asjadega on alati kõik asjad korraga. Ilmselt.

"Nimetatud tunde peamine eripära seisneb selles, et teose tajuja sulab kunstnikuga niivõrd kokku, et talle tundub, nagu poleks tema tajutav asi tehtud mitte kellegi teise, vaid tema enda poolt, ja et kõik, mida taies väljendab, on seesama, mida ta on tahtnud juba ammu väljendada. Tõeline kunstiteos toimib nii, et selle tajuja teadvuses hävib tema ja kunstniku vaheline erinevus, ja mitte ainult tema ja kunstniku, vaid ka tema ja kõigi inimeste vahel, kes tajuvad sama kunstiteost."
(L. Tolstoi "Mis on kunst?" 2014, lk 167)

Protestis oli altar. Altaril oli Jeesuse pilt. Protesti Jeesus varastati meilt rohkem kui kümnel korral, alati siis, kui olime astunud üle mõnest endale seatud piirist, või kui olukord baaris väljus "Ela & lase elada" harmooniast. Jeesus tuli alati koju tagasi, aga selleks oli mul/meil vaja aktiivselt tegeleda patukahetsuse ja meeleparandusega. Kuigi need seigid olid stressirohked, paelus mind väga mittelineaarne side inimtegevuse ja füüsilise ruumi vahel.

Orienteerumiskaart kvantmaailma

Vaatleja efekt

Praktiliselt iga teadvust käsitlev "esoteeriline" raamat algab sama peatükiga. Kvantmaailmas on olemas nähtus nimega vaatleja efekt. Kvantosakesed, millest kõik koosneb, käituvad kui lained või täpsemini keerised, kuni momendini, mil neid mõõdetakse. Siis käituvad nad nagu osakesed. Teadvuse tehtav mõõtmisakt fikseerib kvantkeerise täpiks, potentsiaalilpilve millekski konkreetseks.

Veekristallid

1999. aastal tegi Jaapani teadlane Masaru Emoto katseid veemolekulidega, mängides neile külmutamise ajal kord *heavy metal*'it, siis Beethovenit. Saates kord veele harmoonilisi, siis juba kakofoonilisi signaale. Veekristallid, mis moodustusid helgete sõnumite saatel, olid korrapärasemad kui need, mis kuulsid jäätumisel raevukaid sõnumeid. Siit järeldan, et mõtte ja tunde vägi on kõige mõjusam vormi ja olekut muutvatele nähtustele.

Väljateooria

Maailm on oma struktuurilt lõputu, sibulasarnane moodustis, kus aatomid moodustavad molekulid, mis moodustavad rakke, millest koosnevad koed, millest koosnevad elundid, millest koosnevad elusolendid, kellest koosnevad parved või sülemid või seltsid, kellest koosnevad liigid või hõimud, kellest koosnevad kooslused või riigid, kellest koosnevad ökosüsteemid või maailmajaod, millest koosneb meie planeet, kes kuulub päikesesüsteemi, kes on hetkel veevalaja tähtkujus kihutamas läbi linnutee meie absoluutses universumis, mis ilmselt on veel multiversumis. Lühidalt, et väikesest koosneb suur & väljateooria ütleb, et igal kooslusel on oma väli, mis peegeldab ja on tingitud endas sisalduvaist väljadest ning peegeldab endast suuremaid. Kõik on ühenduses ja kõik mõjutab kõike. Bakter

sööb kudet, gangreen röövib inimeselt jala, erakond vahetab esimeest, valitsuses muutub meelsus, riigis tõuseb põletik, Euroopa on palavikus, Gaia pea valutab.

Maharishi efekt

"Kui kollektiivne teadvus on indiviidide poolt saastatud, siis on kogu "atmosfäär" täis ülemäära stressi ja negatiivsust. Maharishi Mahesh Yogi arusaamade järgi on just rahutus ja segadus kollektiivses teadvuses see, mis tekitab rahutust ja segadust inimeste elus. Teiste sõnadega, seos individuaalse ja kollektiivse teadvuse vahel on vastastikune. Ehkki stressi algallikaks on indiviidid, moonutab kollektiivsesse teadvusse kuhjunud stress omakorda ühiskonna indiviidide mõtteid ja käitumist. Maharishi ütleb: "vägivalla, negatiivsuse, konfliktide, kriiside või probleemide esinemine mistahes ühiskonnas väljendab stressi kasvu kollektiivses teadvuses. Kui stressi tase on küllalt kõrge tekib plahvatus kas väliste agressiooni ja sõja või kuritegevuse, õnnetusjuhtumite ja rahvarahutustena."
See viitab asjaolule, et on olemas üks lahendus kõigile sisemistele ja välimistele korratustele: vähendada stressi taset kollektiivses teadvuses. Kiirata harmoonia ja korrapära mõju, mis puhastab Maa atmosfääri. See ongi ülikiirguse tekitamiseks korraldatavate assambleede ja kokkutulekute ülesanne."

...
"Ehkki kujutlused kollektiivsest teadvusest ja Maharishi efektist ulatuvad uude paradigmasse, on ühiskonna teadustes väga vähe asju, mida saab nii lihtsalt ja täpselt tõestada [kogudes erinevaid sotsiaalseid statistilisi andmeid ajal, mil toimub grupiviisiline transtsendentaalne mediteerimine]. See on peamine põhjus, miks uurijad, kuigi nad seisid vastamisi paljude skeptiliste küsimustega, mürdsid end lõpuks siiski läbi teaduslikku ajakirjandusse."

...
"Selleks, et kutsuda esile mõõdetavaid tulemusi ühiskonnas, on vaja, et transtsendentaalse meditatsiooni praktiseerijate hulk oleks ruutjuur kõigi

mõjutatava ala liikmete arvust. Kui praktiseerijad tegelevad edasijõudnud transsendentaalse meditatsiooni Sidhi praktikatega, on vajalik osalejate hulk ruutjuur ühest protsendist kogu elanike arvust." ("Maharishi efekt – uus väljavaade ühiskonna kiireks arenguks" 1990, lk 13-14)

Näen Baltat kui üht säärast ülikiirgure kooskäämispaika.

The transcendental essence of the great religions—has as its core the notion of advaita or advaya—"nonduality," which means that reality is neither one nor many, neither permanent nor dynamic, neither separate nor unified, neither pluralistic nor holistic. It is entirely and radically above and prior to any form of conceptual elaboration. It is strictly unqualifiable. If it is to be discussed at all, then, as W. T. Stace so carefully pointed out, it must involve paradoxical statements. So, it is true that reality is one, but equally true that it is many; it is transcendent, but also immanent; it is prior to this world, but it is not other to this world—and so on. Sri Ramana Maharshi had a perfect summary of the paradox of the ultimate:

*The world is illusory;
Brahman alone is real;
Brahman is the world.
(K. Wilber "Eye to Eye" 1983, lk 153-154)*

Mesilassülem kui üks organism

Termiidid, sipelgad & mesilased, teisisõnu eu-sotsiaalsed liigid, on planeet Maa kõige efektiivsemad elusolendid. Kuigi meie näeme iga mesilast eraldi olendina, kellel on unikaalsed omadused, nagu nägu & lõhn, usun ma, et mesilassülemit animeerib üks sülemihing. Keskajal oli Lechi jõe ääres Baierimaal kristlik mesilastekultus, mille uskumuste järgi olid mesilased ainsad elusolendid, kellele paradiisist pagendatuna jäi alles nende hing muutmata kujul. Selles metafooris saab mesinikust justkui jumal keda mesilasnimised teenivad oma kasuliku produktiga – mee & vahaga. Mesi ja vaha kui mesilaste kultuur.

Maailm on elus

"Kas meie ajurakud teavad, kui meie omavahel suhtleme? Nad ehk tajuvad, et on mingi kõrgem tahe, kes saadab läbi nende mingisuguseid signaale, ent miks või kust need tulevad, see käib neil üle mõistuse. Nii ei saa ka meie aru, kuidas mõtleb Maa elusloodus, mille väiksed osalised me oleme. Milleks jääda peatuma maale. Ehk suhtlevad omavahel kosmilised planeedid, tähtkujud, galaktikaline organism, universumi ülene organism, universaal universum, ja meie universumi sisesed füüsilised seadused on selle organismi vaba tahe. Universum on elus & tema seadused on tema kui täiusliku organismi tahe!"

...

"Mis on kuues meel? See on inimese sisekaemuse meel, see millega me vaatleme iseennast. Ja nüüd kui me tahame oma kuuendat meelt kuidagi väljendada, siis see ongi kunst. See on kuuenda meele kunst."
(T. Lukki "Mis on elu mõte" 2018, Õõlikool)

I'll give seven of what I think are the most important.

One, Spirit exists.

Two, Spirit is found within.

Three, most of us don't realize this Spirit within, however, because we are living in a world of sin, separation, and duality—that is, we are living in a fallen or illusory state. Four, there is a way out of this fallen state of sin and illusion, there is a Path to our liberation.

Five, if we follow this Path to its conclusion, the result is a Rebirth or Enlightenment, a direct experience of Spirit within, a Supreme Liberation, which—
six—marks the end of sin and suffering, and which—
seven—issues in social action of mercy and compassion on behalf of all sentient beings.

(K. Wilber "Grace and Grit" 1991, lk 77-78)

Konstellatsiooniteraapia

Konstellatsiooniteraapia on osa arenevast teadusest, mille töötas välja Bert Hellinger & mis käsitleb universaalset armastuse korda, mis esineb kõigis olulistes inimestevahelistes suhetes ja suhtlustes. Esmane üksus on pere & selle sisesed suhted. Kuid sarnased struktuurid kehtivad kõikides elu valdkondades - tööelus, tantsuplatsidel ja mis tahes suuremates inimgruppides. Kui armastuse kord on rikutud, kerkivad pinnale konfliktid ja eraldatus. Keskne roll on terapeudil, kes on korra tunnistajaks ja vajalike muutuste initsiaatoriks.

Mis on kaemus ja selle mõtted? Kaemus tuleneb kõikide osiste tähelepanelikust jälgimisest: kõik, mis liigub & elab, ei tee seda iseenesest, vaid seda animeerib miski väljaspoolt, niisiis iga liikumine, eriti iga elava asja liikumine, on teadlik, sihikindel. See eeldab teadvust niisuguse jõuna, mis liigutab kõike. Teisisõnu: iga liikumine on mõtestatud. Iga liikumine on vaimumõistusest tulenev igavikuline liikumine, milles kohtuvad minevik, olevik ja tulevik, mis kõik on omavahel seotud. Me ei suuda tajuda animeeriva jõu piire ega midagi muud, mis oleks temast väljaspool.

Nii arutledes on jõudnud Bert Hellinger keerulisse punkti. Kaovad ära mõned põhilised kontseptsioonid, nagu vaba tahe ja isiklik vastutus, samuti väärtuspõhised hinnangud, näiteks nagu hea ja halb, õige ja vale, üleval ja all, valitud ja hüljatud ning lõpuks ka elu ja surm. Me kogeme neid reaalsusena, kuigi need on vaid vaimumõistusest tulenenud mõtted.

Ainuas, mis tõeline on, on kõike läbiv teadvus.

Toimub kvalitatiivne teadvuse kasv suurema vaimumõistuse tajumise suunas. Kes suudaks ühilduda millegi hoomamatuga? Kas indiviid või ehk suurem inimhulk? Koos oleme võimelised tajuma seda, mis üksikisikule jääb kättesaamatuks.

Kõrtsmik kui terapeut

Kõrtsmikuna olen õppinud lugu pidama kõige kummalisematest inimestest nende elude turbulentsematel hetkedel. Olen märkama hakanud kollektiivis mustreid, mille tähendusi on keeruline, kui mitte võimatu mõista, ning ajapikku olen aru saanud, et ei ole minu asi anda nähtustele hinnanguid, millest ma aru ei saa. Imestan, aga ei küsi. Märkan & lasen lahti.

Konstellatsiooniteraapia üks alusmõtteid on, et meid juhtivad varjatud suhted tahavad, et neid lihtsalt märgataks, nende olemasolu tunnustataks ilma liigse sildistusega. Selline pehme pilk annab neile leebe loa edasi liikuda tagasi sinna, kust nad kunagi alguse said - Ühte Armastusse.

Kuid mis on selle seos sisearhitektuuriga?

Kui on olemas kollektiivne alateadvus, võiks arvata, et on olemas ka kollektiivne teadvus. Kui kollektiivil on teadvus, siis milline on tema keha? Minu praktiline tegevus ja empiirilised kogemused on mulle esmalt minu enda ja nüüd kõigi Baltaga samastuvate inimeste puhul näidanud, et kollektiivse ruumi korrastamisel on mõju ka temaga sama takti käivate inimeste vaimuilma ja suhete korrastamisel. Kui ühes ruumis on 100 õnnelikku, rahulikku, lõõgastunud ühes hinguses indiviidi, siis milline võib olla nende mõju ümbritsevale keskkonnale? Aga neile endile?

With great power comes great responsibility.

Sisearhitekt kui ruumi looja ei ole vastutav ainult enda eest, tal on vastutus kõigi ees, keda tema tuba puutub. Usun, et tõeline looming ei ole loojast eraldiseisev nähtus & et väljapoole saab luua ainult seda, mis seestpoolt kiirgab. On tõsi, et massid mõjutavad meid kõiki, kuid tõeline muutus saab alata ühest südamest & maad võtta ühes armastuses, sest teisel pool loori on meil kõigil Üks Süda.

Sisearhitektuur on imeline eriala, millega maailma paremaks muuta.

Kokkuvõte

Minu lend kutsuti siia inimõõtmelist ruumi otsima. Mina olen leidnud endamõõtmelise ruumi ja tunnen, kuidas minus puutuvad maa ja ilm.

Balta talks

Moonika Maidre – püsikülasteraja, graafiline disainer, EKA söökla, 20.05.2019 kl 11.22

—Milla sa esimest korda Baltas käisid?

See oli mu sünnipäev. Ma olin Põhjala õlleka kella kolmest kinni pandud & Mariliis tiris meid pärast seda esimest korda Baltasse, kus toimuski siis suur esimene karaoke-õhtu. Me lihtsalt kuulasime muusikat & mu sõbranna Kärt Hollo hakkas laulma ja sellest saigi mingi hull karaoke pidu. Ma leidsin Rasmuse (Sõnajalg) sealt, kes veel tol ajal töötas Baltas. Rasmusega õppisime kunagi EKA-s koos graafilist disaini.

—Milla see külastus oli?

2-3 aastat tagasi.

—Kas baarilett oli siis juba olemas?

Jah, baarilett oli juba siis olemas. Ta oli vist siis juba mõnda aega avatud. Ma teadsin, et Mariliis käib seal, kuid väga paljud meist ei sattunud sinna kunagi rohkem tagasi.

—Kuidas sa kirjeldaksid oma järgnevaid külastusi?

Ma arvan, et ma vist hakkasingi käima seal selle pärast, et Mariliis seal koguaeg käib ja istub & kuna ma elan seal täpselt kõrval on see pigem nagu mu enda hoov, kus saab nagu õlut juua ja lihtsalt hängida ja nagu jääb kodutee peale ja seal on toredam istuda kui lihtsalt oma aias.

—Kas sa oled märganud Baltas muutusi nende kahe aasta jooksul, kui sa meid külastanud oled?

Sinna tekkis teine tuba millalgi, mida alguses absoluutselt ei olnud minu meelest & seal vist kasvas mingi puu hoopis... siis millalgi tekkis sinna tuba, mis oli prahti täis või nagu lao moodi asi ja siis nüüd on seal üldse juba mingi stuudio moodi ruum. Baariruumis vist ei ole nii väga mingeid muutusi olnud, see teine ruum alguses oli

nagu töökoda, siis sellest sai selline nagu lounge (money lounge) nüüd on see vist jälle mingi köök või panipaik. Mingid need nagu inertsid, kus sa aega veedad on muutund või selles mõttes, et alguses oldigi ainult esimes toas, Nüüd ollakse rohkem studios. See istumispunkt on koguaeg nagu fookust vahetanud... see vist oleneb aastaajast ka võibolla, et suvel oled ikka rohkem õues jälle. Istumiskese on muutund.

—Kas Baltas on mingi atmosfääriline erinevus võrreldes teiste kesklinna väikeste baaridega?

Mulle tundub, et Balta on kõige ausam. Või noh Burgerbox on ka aus, aga seal on natuke ikkagi disain elemente, ta tundub kuidagi rohkem moodsam. Balta on kuidagi nagu eriti aus või noh nagu... jah just see vist mulle meeldibki. Seal on küll hästi palju mingeid elemente, mis sinna on toodud, mingeid kaunistusi, kuid ta on nagu ruumi poolest kõige ausam kuidagi, või noh ruumipoolest ei proovita teda kuidagi ilustada. Või noh kui Naganaga näiteks võtta, siis ta on ka kuidagi suht sama konseptsiooniga, aga ta on ikkagi kuidagi... Neis mõlemas on tunda neid väikeid elemente. Seal on neid nipsasjakesi ja mingeid naljakaid pilte. Naganaga on ikkagi tunduvalt peenem ja ta on ikkagi restoran & Balta ongi selline natuke prügikasti lasteae või noh ta natuke on ja see ongi see, mis mulle selle juures meeldib.

—Ma õpin sisearhitektuuri. Mulle on toodud kitsaskohaks välja seda, et seal ei ole eriti tunda mingit läbi mõeldud sisearhitektuuri.

Selles mõttes ju on, et te olete välja mõelnud,

et seal on kraanikauss ja prügikast ja prügikastikõrval on auk. See lett ju ikkagi töötab. See, et see mööbel ei klapi, see ongi selle asja võlu & just see tore osa, miks mulle meeldib seal käia. Mis on nagu tunduvalt parem, kui näiteks nagu näiteks F-hoone, mis on tuntud, kui selline aus söökla, kus ei pretendeerita eriti millelegi, kuid ta on ikkagi 5 korda klantsitum & disiainitum kui Balta. Mulle just meeldibki see, et ta ei proovigi mitte midagi olla & samas ta funktsioneerib.

—Kas sa käid veel mõnes kesklinna lokaalis?

Vahepeal käisin Leila baaris, aga nyd see pandi kinni & siis St. Vittuses. Ma valin oma kohad selle järgi, mis mu kodule ligemal on.

—Ütleme, et Balta kestab veel 10 aastat, kas sa näed ennast ka siis Baltat külastamas?

Ma arvan küll, ma olen väga lojaalne inimene. Kui ma kuskil hakkam käima, siis ma käingi seal elu lõpuni. Ei vali endale nagu väga uusi kohti. Ja teiseks mulle väga tõesti meeldib see kohana. Just see, et ta on selline aus, mõnus räpasus selle koha juures, et ta ei proovi olla midagi väga peent, et ta ongi just selline nagu ta on, et sa lähed ja ostad ise endale õlut- võtad õlle kapist, korgid lahti, paned ise raha kassasse ja võtad vahetusraha.

—Kui sa peaksid meile andma mingi soovitus?

Külmiku kõrvale prügikast, et saaks korgid kohe kuhugi ära visata. Ma kardan, et ta muutub liiga palju... selle koha võlu ongi, et ta ongi selline prügikastibaar. Et kui sinna isegi tulevad need kalamaja snoobid inimesed siis nad saavad aru, et nende snoob käitumine ei vii neid siin väga kuskile. Kuna ma olen ise nii palju klienditeenindajana töötanud, siis alati on nagu see, et kui inimesed tulevad, siis nad ootavad midagi šikki ja seda, et sa palvetad nende poole. Aga siis need on need kohad, kus kõik saavad alati aru, et seda kunagi ei juhtu ja et kõik ongi nii nagu see asi on ja see ongi kõige ilusam asi selle juures.

—Kuna siin vestluses on mitu korda läbi

Hanneseaga (Paldrock) siia & siis see Eduard oli nagu “Jajaa mul siin käisid mitu venda vaatamas,” ka nagu tahtsid seda kohta “a te olete mingid siiditrüki poisid, et ma tegin ise ka siiditrüki kunagi, et nagu davai tulge peale.”

—Kirjelda kuidas see oli alguses.

No ma olin siin igapäev töö noh.. igapäev.. tegin oma kaks tellimust nädalas ja maksin barely oma üüri ära, mis oli siis kolm sotti vist. Nädalavahetusel käisime Elvisega passimas siin koguaeg. Ei viitsind Prosas (Protestis) olla, kuna seal läks liiga crowdediks vaata & siis tulime siia ja hakkasime joonistama, trükkisime mingid asju lihtsalt ja siis tulid sina...

—oota-oota, mingi moment oli veel siuke asi, kus mina ei olnud veel, olid need Kalamaja päevad. See oli vist mingi esimene kord kui oli mingi avalikum mingi...

Mhmh, me tegime selle hoovi lahti ja mängisime siin pinksi & hakkasime vaatama, et siin mingi räme kogunemine käib, et siin lihtsalt mingi koguaeg kümme venda on lihtsalt ruumis ja ei saa nagu tööd teha, mingid magnetid on sees.

—Ruumis oli nagu asju ka vist rohkem...

No oligi, pool Baltat oligi siis kipsseinu täis, mingi vahekoridor oli siin ja siin oli üldse mingi kaks ruumi (viipab käega põrandal olevatele vanade seinte jälgedele) mõlemad ruumid olid nagu mingi viie ruutmeetrised. Ja siis, kui Sa tulid, siis hakkasime laamendama, Sa peksid veel selle seina maha (näitab uuesti käega olematule seinale) mäletad?

—Mmm... jaa...

Ja siis see kõik algas. Suur pidu ja pillerkaar. Ja see oli... on wonderful, wonderful lihtsalt. No ma ei teagi kui Protest kinni pandi ei olnudki kuskil käia. Mingi inimgrupp, kes käib vaata, kellel on need ühised mõtted nagu need jooksid siia kokku lihtsalt. See oli nagu mingi ölekörs siis... saab edasi elada normaalselt samamoodi.

käinud sõna ausus, siis kas sa saaksid avada, mida sinu jaoks tähendab ausus?

Võib-olla see ongi siuke pretensioonitus, et sa näed seda, mida sa saad. Sul ei ole mõtet luua illusioone, võibolla ka mingi austuse teema, et sa tolereerid kõike, mis seal on ja kõike, mida seal tehakse. Ta on vahetu. & ta on koguaeg erinev, oleneb väga seltskonnast, kes seal on, see määrab ära kogu õhtu, kes sinna üldse tulevad. Ta on väga inimeste keskne, väga kogukonna keskne, iga õhtu on Baltas erinev. Eile me jõime Jaksiga seal mingit ülipeenet veini, mis oli päris halb (naerab). Aga noh see ongi see, mis mulle selle juures meeldib, et vahepeal sa jood seal Baltikat ja siis oma sõbraga mingit kolmekümne eurost poest ostetud veini. Võibolla ta ongi siis inimeste keskne, et sa ei vaatagi seda sisekujundust ja nagu seda putkat nii väga kui neid inimesi, kes seal on ja mida nad räägivad ja olgem ausad, see koht teeb kõiki inimesed vabaks kuidagi, mis võib olla ongi selle koha kõige suurem boonus.

—Aitäh!

Palun

Balta talks

Ott Piibeman – asutaja, trükkal 25.05.2019 kl 22:35, Money-lounge.

—Enne kui oli Balta siis te oli te trükikojaga...

Vana-postis (Tallinna vanalinn, Vana-posti 7, viiendal korrusel)

—Kas enne seda oli ka mingi asi?

Jaa enne seda oli Pärnu maanteel politseihoone vastas, see kus see mingi kunstimaja on.

—ARSi hoone?

Jah ARSi taga oli mingis majas mingi ruum, Sohvi isa kaudu saime selle. Siis oli Vana-Posti & seal läks midagi pekki. Seal oli Vootele, kes hakkas majas mingit oma süsteemi tekitama... Ja siis ehitati see koht uuesti mingiks muuks kohaks ja meie asjad võeti pantvangi. Vahepeal tundus, et ei saagi kätte asju. See vend, kes seda maja haldas, kellega me seda asja ajasime oli mingi Eesti 90ndate allmaailma mingi veits *loco* vend mingi veits imelik & siis ta hakkas seal midagi tõuklema, ei tahtnud asju tagasi anda. Aga siis me lõpuks andsime allkirja.

—Allkirja?

mm... jah.

—Ja see oli aastal?

2014 või 2015.

—Millal sa siia (Baltasse) tulid?

2015 kevadel. Aan leidis selle koha veel kusjuures. Sest ma otsisin mingit place-i, kuhu saaks nagu kohe minna nagu what ever it takes, sest mul oli nagu mingi sitt, mida ma pidin sealt (Vana-Posti 7st) paari päeva jooksul minema vedama, sest see vend hakkas juba mingi huiama, et ma võtan endale need asjad. Aan leidis selle kuulutuse ja siis me lendasime kohe Hannesega (Paldrock) siia & siis see Eduard

oli nagu “Jajaa mul siin käisid mitu venda vaatamas,” ka nagu tahtsid seda kohta “a te olete mingid siiditrüki poisid, et ma tegin ise ka siiditrüki kunagi, et nagu davai tulge peale.”

—Kirjelda kuidas see oli alguses.

No ma olin siin igapäev töö noh.. igapäev.. tegin oma kaks tellimust nädalas ja maksin barely oma üüri ära, mis oli siis kolm sotti vist. Nädalavahetusel käisime Elvisega passimas siin koguaeg. Ei viitsind Prosas (Protestis) olla, kuna seal läks liiga crowdediks vaata & siis tulime siia ja hakkasime joonistama, trükkisime mingid asju lihtsalt ja siis tulid sina...

—oota-oota, mingi moment oli veel siuke asi, kus mina ei olnud veel, olid need Kalamaja päevad. See oli vist mingi esimene kord kui oli mingi avalikum mingi...

Mhmh, me tegime selle hoovi lahti ja mängisime siin pinksi & hakkasime vaatama, et siin mingi räme kogunemine käib, et siin lihtsalt mingi koguaeg kümme venda on lihtsalt ruumis ja ei saa nagu tööd teha, mingid magnetid on sees.

—Ruumis oli nagu asju ka vist rohkem...

No oligi, pool Baltat oligi siis kipsseinu täis, mingi vahekoridor oli siin ja siin oli üldse mingi kaks ruumi (viipab käega põrandal olevatele vanade seinte jälgedele) mõlemad ruumid olid nagu mingi viie ruutmeetrised. Ja siis, kui Sa tulid, siis hakkasime laamendama, Sa peksid veel selle seina maha (näitab uuesti käega olematule seinale) mäletad?

—Mmm... jaa...

Ja siis see kõik algas. Suur pidu ja pillerkaar. Ja see oli... on wonderful, wonderful lihtsalt. No ma ei teagi kui Protest kinni pandi ei olnudki kuskil käia. Mingi inimgrupp, kes käib vaata, kellel on need ühised mõtted nagu need jooksid siia kokku lihtsalt. See oli nagu mingi ölekörs siis... saab edasi elada normaalselt samamoodi.

—Sinu jaoks see pole vist ka ainult töökoht?

See on elu nagu, sul on mingi koht, kus sa teed oma töö ära niimoodi, et sa oled sõltumatu põhimõtteliselt. Sa võid seda teha ükskõik, mis kellaajal. Sa lihtsalt lepid kuuaja jooksul paari inimesega kokku, et davai ma teen sulle midagi ära vaata, *be ready to pay & i'll deliver* ja sellest saab nagu mingid esmavajadused täidetud, saad lihtsalt otsustada, mida sa tahad oma eluga teha. Poisid tulevad kokku räägivad ideedest ja ma loodan et siis tekib mingi hea idee, me peame veel veits koondama seda mingit mõtet & pakkuma seda mingit head Balta toodet, mis on nagu mingi sellest kohast tulnud ja mis on vajalik ja oleks väärt seda viis aastat seda põldu künda, mis nagu iga aasta toob *barely minimum* sisse, aga nagu see on *fun*.

—Mingismõttes on nagu see nagu... selles on mingi muu olulisus...

See on omamoodi kultuuri edasi vedamine, mis on nagu... ise otsustad, mis on tegelt ilus maailmas & siis sa toodad seda & räägid

sellest oma vendadega, kes nagu enam vähem mõistavad seda, sa ei tooda mingit asja endale, millest nagu sina üksi aru saad, aga see on lihtsalt nagu mingi grupi viisiline tegemine, kust tuleb lõpuks mingi normaalne asi välja, et sa julged sellest rääkida ükskõik kellele. Vanematele või ma ei tea kellele. Õelda, et ma tegin siukse asja, see on päris äge.

—Kui sa mõtled nendele muutustele, alguses oli trükikoda, siis kui me tulime...

Siis see muutus baariks nagu, aga see trükikoja funktsioon on koguaeg olnud olemas... See ruum on kuidagi liikund ühest kohast teise ja on nagu otsind oma seda kohta, ma ei tea, kas ta praegu on ka oma lõplikus kohas veel... lihtsalt asjade kulg käib lihtsalt ja inimesed tulevad siia tahavad näha, mis tehakse ja ma lihtsalt lähen selle vooluga kaasa, lihtsalt muudan oma asukohta natuke siit sinna, võtan natuke ruumi juurde & et saaks oma asja edasi teha, aga et teised inimesed saaks ka midagi sealt, nagu mingi hea asja juurde endale. Võibolla see alkoholi müümine alguses paistab nagu

bad move, aga eestlased nagu, *they dont get it otherwise*. Ära mürgitada ennast nagu ja lõpuks saab mingid head mõtted välja tüüpidest.

—Libestit veits peale...

Rämedalt, iga nädalavahetus peab töötama, et lõpuks aru saada korra.

—Kui sa teed mingeid otsuseid...

Ma ei kasuta I Chingi (nagu teeb seda interviueerija), ma kuulan Sinu seda panust, Sa kasutad nagu neid vahendeid, mis nagu võibolla, ma ei tea *maybe their true* & nad lihtsalt annavadki sulle kõige õigema variandi... mis ongi see *basic* elukulg, kui sa seda jälgid siis sul on *fine* nagu, aga kui sa teed veel mingid targemad liigutused, nagu petad veel seda I Chingi kasvõi ja teed veel mingi parema *move*-i, siis võibolla on see isegi parem sulle.

—Ma ise olen ka selle mõelnud, et tegelikult peaks välja mõtlema mingi oma analoogse süsteemi.

It's your fuckin' world nagu, sa ei pea mingi 5000 aastat vana kellavärki järgima selleks, et sinu maailm oleks elatav, nagu ma ei tea. *You can make your own timeline*.

—Mis ka siin mingis mõttes on. Siin ei kehti välisilma reeglid, kehtivad mingid kohalikud reeglid & minu jaoks üks kõige suuremaid õppetunde on nagu see, et kui me alguses tegime, olin harjunud, et kui hakkan midagi tegema, siis spurdin koguaeg. & nüüd ma olen viimasel ajal mõelnud siuksele metafoorile, et mul oli siuke tunne nagu ma jookseks nagu soos, vaata. Nagu, et hakkame jooksema vaata, ja siis jooksed seal soos, sa ei saa joosta lihtsalt onju. Aga see lihtsalt, mis see tegelt see õppetund oli see, et mitte kuidas õppida soos spurtima vaid see, kuidas õppida soos räästadega käima.

Kuidas üldse *flowtida* selles ebakindlas pinnastikus. Aga me saame teha, mis me tahame lihtsalt nagu... võibolla see pole kõige luksuslikum elu... tegelt võibolla isegi on kõige luksuslikum elu (naerab). Lihtsalt me oleme ennast veits orjastanud

oma mugavustesse ja me ei arvesta nagu välismaailma inimarrastidega, kes käivad nagu rutiinis päevast-päeva & tulevad lõpuks siia ja siis “*Oh-my-god*, mida te teete siin, te lihtsalt logelete päev otsa...” ma teen tööd lihtsalt, aga lihtsalt teises tempos, hästi aeglaselt võibolla, aga ma teen oma asjad ära. Lõpuks... Meie suhtlust on veel vaja veidi lihvida, muidu on head ideed, aga Sa ei oska neid edasi seletada, ma ei näe oma vaimusilmas, mida Sa mõtled & me ei tea, kuidas otsustada, mida üldse teha. Me peaksime omavahel rohkem rääkima, kuidas asjad võiksid välja näha. Ma arvan, et melu käigus tekivad mingid head vestlused ja sealt tekivad mingi kõige võimsamad ideed, kus me otsustame, mis me järgmine aasta üldse teeme terve aasta aega. Kus me paneme oma energia ühte kohta või teeme sama asja edasi või lihtsalt iga sekund võib juhtuda mingi siuke asi. Siin ongi see võimalus.

—Mul eile just tuli kaks asja, mis mul kirkastusid. Tuli meelde, et kui ma Protesti lõpetasin siis ma tegin küünlaid ja siis käisin laadadel neid müümas & kõige nauditavam osa oli laada lõpus teiste laadalistega oma kraami vahetada. Vahetad toote toote vastu.

Sa näed seda *transactionit* paremini lihtsalt

—Jep, vahetad nagu päris asja nagu päris asja vastu ja siis ma mõtlesin...

Kunagi ainult nii oligi nagu... no siis olid asjad kõik ülihead nagu. Siis inimesed ei tootnud mingit sitta, sest nad teadsid, et nad ei saa seda vahetada normaalse asja vastu, praegu lihtsalt nagu, hea reklaami teed sa võid ükskõik, mis sitta inimestele maha müüa. See on lihtsalt ülitobe nagu. Aga siin ma loodan, et me mõtleme enam-vähem asju välja, mida inimesed suudavad kasutada. Et ta on nii võrd kasulik või ilus, et sa tahad seda kasutada, et see pole lihtsalt prügi, mida me toodame, tüübid panid pead kokku mõtlesid paar aastat ja tegid mingeid siukseid asju. See ongi mingi sandboxing, nagu mingi oma virtuaalmaailm, mis on nagu arvutimängud, aga meil on lihtsalt oma mäng siin. Sest meil ei ole siin muid bounderseid kui need, mis me ise paneme. Raha väga palju pole, aga mida vähem raha on, seda paremini sa mõtled välja skeemi,

kuidas seda tekitada hästi kiiresti, hästi palju, siis ägistame mingi normaalse asja välja & *survive another month another year*.

—Mul oli igal juhul 2 ideed, et üks oli see, et kui mul kogu see huijakk seal koolis läbi saab, mis mu fookust endal hoiab... ma pean ülehommese esitama selle mingi asja onju.. Ma sebin endale mingi tuhat eurot ja ostan selle eest endale kulda & teen need kuldmyndid & kellegil on siin tööpäev 12 tundi onju ja siis tööpäeva lõpus saatki ühe kuldmyndi onju. Ja siis kui tahad lähed Tavidisse vahetad selle raha vastu ümber

Samas võiks olla suur selline pank, kus meil on kulda, ja samas kõik sellised asjad, mis on väärt vahetamist ja kõige suurem varandus sul ongi nagu see paberil kunst, ise trükid viieminutiga mingi asja *next thing you know you got a hundred bucks, you can sell it*. Nii palju kergem rahateenimis viis, veidi kasutada oma loovat mõtlemist, vaatad mis aeg on ja sa lihtsalt pakud talle selle. *You know its timing, timing is everything*. Nojah, aga mulle meeldib magada poole päevani... Me pole mingi järjekordne firma lihtsalt, meil on mingi oma *castle*, võibolla see pole väga igavene & me peame 2-3 aasta pärast siit minema minema, aga me ehitasime siin nii tugeva sideme tüüpidega, et me võime tekitada mingi uue koha ja *drive*-ida nagu kohe, kuna meil on selline baasteadmine, kuidas mingit piirkonda ära kasutada, võtta võim & teenida endale selline plekk ja aja võit, et sa ei pea teenima mingi korporatsiooni ja rügama mingit sitta. Samas meil on endal väike korporatsioon siin...

—Teine asi, mis ma eile mõtlesin, et mis sellest viimasest nurgast teha, et mul pole vaja endale otsest töökoda, lõpuks ma saan neid küünlaid kõõgis ka teha. Meil on nii palju õmblejatest ja rätseppadest sõpru, et teeme sinna oma õmblusnurga ja siis saamegi teha nagu päris riideid, anname inimestele väljundi ja vääristame oma toodangut.

Me võiks teha Balta seinadest fotod ja siis sellest raamatu ja sa saad lihtsalt lapata neid Balta seinu... sest see on nii ajutine, see miuke ta praegu on, sest siin on joonistand mingi sada venda ja sa tead, et ta ei jää

selliseks. Kuidagi salvestada kõiki nurki siit, sest see on kõik suur canvas lihtsalt.

—See on nagu mingi ühine kunstiteos

Kolmemõõtmeline, neljamõõtmeline, neljadimensiooniline.

—Siin on see füüsiline osa, siin on see sotsiaalne osa, siin on see, et inimesed nagu reaalselt loovad, liiguvad, *all emmersive 4d-5d experience*. Inimene tuleb siia, tahab mingeid oma asju hakata ajama, aga siis ta lõpuks ta ei saa seda teha, ta peab võtma vastu selle...

Tead, mis ma arvan, et see on. See on see, et meil on siin mingi 50 inimest, kes loodavad, et asi õnnestuks. See ongi nagu *human power*, nagu *will*, keegi nagu veits palvetab, et asjad läheks paremaks ja siis nad lähevad, *its gonna get better*. Me ei ole nagu *reckless*, me ei joo ennast nädalavahetusel ennast putsi & korista lihtsalt selleks, et seda järgmine nädalavahetus uuesti teha. Igapäev mina üritan midagi toota, lihtsalt mingit loovat asja; siukest, mis tuleb nagu *top of my head* täpselt õigel hetkel.

—Eile, mis mul veel kirkastus, ma sõitsin siit koju... Vaata viimased pool aastat on siin mingi siuke teema olnud, et mehed ja naised vaata tõmbavad oma vahel nagu retsilt vaata. Ruve läks lahku, siin ka mingitel kõikidel on mingid teemad, mul endal ka & siis vaatad eesti riigi tasandil, et see mingi EKRE ja Kaja Kallas mingi siuke üldine meeste naiste vägistamine, ärakasutamine mingi tee-teist-moodi, miks sa niimoodi teed, sa kasutad mind ära.

Ma arvan, et see on meediaga nagu peegeldatud... mingid tunded, mis valdavad nagu tervet maailmat... nende võngete järgi, kui sa ei loe seda hetke õigesti ja sa ütled ühe vale sõna oma inimesele nagu *war is out*. Kohe läheb mölluks. Oled tormises meres, teed mingi suure vea, *you gonna drown*

—sama siin ja mis mulle tundub, eile-täna on tundunud... Minu teooria on, et see (Balta) on nagu kosmoselaev või mingi kosmoseplatvorm ja ma koguaeg mõtlesin, et see kütus on see meeleseisund, et kuidas sa oled loov ja teed sõprade heaks ka

veel mingeid asju ja see on siis nagu see *trancesendence* & see on siis nagu see kütus onju. Aga siis mul tuli siuke mõte, et kütus on nagu loominguline energia & loominguline energia on nagu mingis mõttes see loovenergia, mis on mees- ja naisenergia fluxis, mis põhimõtteliselt on, nagu kepid & sünnitad koguaeg mingid asju mingil tasandil, enda sees, kellegagi koos, sõpradega koos & siis viimane asi mis ma mõtlesin oligi siis, et... see koht siin on mingi mõttes väga maskuliine...

Male dominance all the way... aga samas nagu *we'll take care of the ladies*, ma lihtsalt ei näe seda nii... tüübid kogunevad siia rohkem, kuna neil on rohkem nagu see *playground effect*.

—Mu viimane mõte oli see, et võibolla kogu see viimased pool aastat meeste naiste vahelisi konflikte tähendab seda, et meeste-naiste vaheline mingi omavaheline energia puhastub, toksiinid tõusevad pinnale & siis need on kõigile näha lihtsalt, need ei ole mingi uued asjad ju, need on lihtsalt mingid teemad, mis kerkivad pinnale ja sa pead nendega tegelema.

Mingi ajahetked on, kus sa pead ennast tõestama mingitele inimestele vaata onju & kui sa ei ajasta neid *judgemente* õigesti, siis sul on mingi asi tehtud & sa saad mingi nii hullu paugu.

—Mees, ma saan liiga hästi aru, mida sa mõtled. Hindad midagi neli päeva valesti, siis oled neli kuud nagu...

Thats life, you got to be on time nagu. Sa võid olla maailma parim kunstnik, luuletaja, joonistaja, aga kui sa valed hetkel ütled mingit asja *nobody's gonna care*

—Kui kõik oleks sellega teemas & see viimane tuba teha õmblusruumiks. Sest Eliise, Pauliine võibolla veel keegi... meil oskavad sõbrannad ikkagi rohkem ömmelda kui me ise...

Vootele ka, Egert ka

—Kui suudaks luua veel sinna sellise töökeskkonna, kui selline kildkond meist kes on nagu täiesti nagu rakenduseta mingismõttes, nad on kõik ju spetsialistid, aga nad ei tee erialast tööd...

Me peaksime tegema *skill evaluationi*, kui nad ise lihtsalt logelevad ja teevad mingit sitta, siis me lihtsalt ütleme sulle, et sa saaksid mingit sellist asja teha & *its gonna work so good nagu*, sest meil on nagu see vend, see vend, see vend & vaata ta teeb ka nagu, neil tuleb lihtsalt kõik asjad korda teha, et kõik saaks teha seda tööd, mis neile meeldib teha. Ja inimesel oleks võimalik kuskilt veebist või siit osta endale mingi asi, et ta ei peaks kuskile kaubamajja minema, et osta endale mingi asi, mis on tehtud mingi... *not with love i guess*.

—Aitäh, Ott, on sul veel mingeid soove ja soovitusi tulevikuks?

Jah, *take care of your woman and thats it* nagu.

KATALOOG

Mis on see koht,

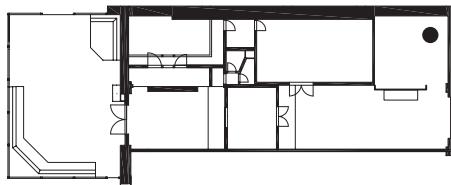
Puu

KATALOOGI NR: #0

1200x1100x22000
Pärnapuu

TEEKOND

Rohkem kui 100 aastat sama koha peal

kus taevast puutub maad?

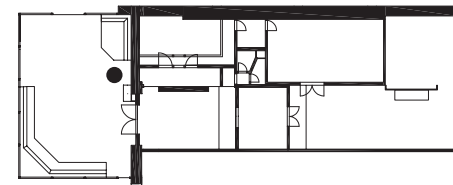
Grill

KATALOOGI NR: #1

1120x640x1370
Grafitiga kaetud bbq-grill

TEEKOND

2017 suvel ostis jäps Baltale

2500.-

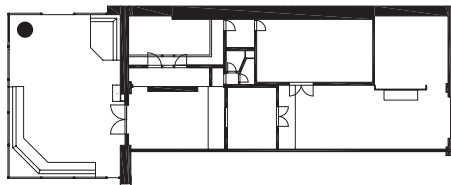
Prügikast

KATALOOGI NR: #2

495x495x995
Aialippidest prügikast, kergelt grafitiga kaetud

TEEKOND

2014 valminud Protesti varuprügikast
2017 suvi toodi Baltasse

500.-

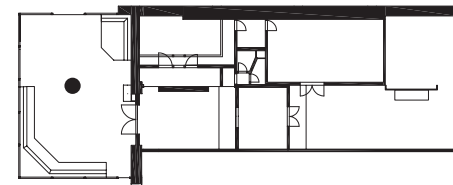
Pinksilaud

KATALOOGI NR: #3

1500x2710x925
Grafitiga kaetud vineerist pinksilaud, kokkuvolditavad
jalad, võrk

TEEKOND

2014 valmistatud Mihkel Oksmanni poolt Protesti
pinksi meistrivõistlusteks
2016 leidis oma tee Baltasse

2500.-

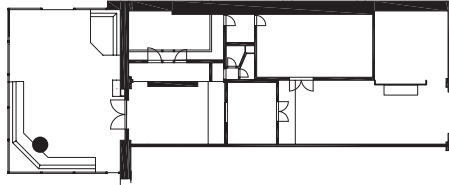
Pink hoovis

KATALOOGI NR: #4

4860x4960x930
Nurgapink, lehis

TEEKOND

2013 disainis Sille Pihlak Protesti õue- & istumisala
2017 suvel valmis sama löikega pink Kopli liinide vanadest
põrandalaudadest

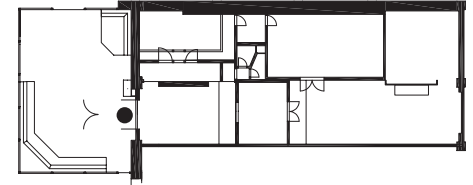
Uks

KATALOOGI NR: #5

1740x50x2140
Grafitiga kaetud kahepoolne akendega rauduks,
ENSV lipp, USA lipp

TEEKOND

1992 Balti jaama taarapunkti uks
2015 Leonhard Lapinilt trükitööks saadud ENSV lipp
2016 Ott Piibemanni Mehhikost Non Grata performance'ilt
päästetud USA lipp

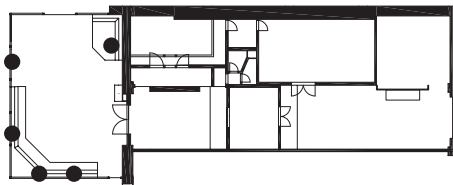
Lilled

KATALOOGI NR: #6

490x180x335
Võõrasemad plastpotis

TEEKOND

2019 Rain Jooni ema saatis need Raini õega Soomest
Baltasse

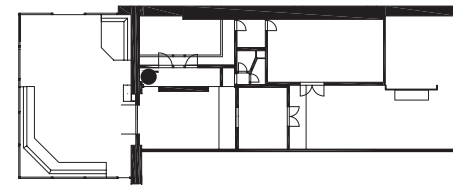
Külmik

KATALOOGI NR: #7

585x642x2005
Must fritz-cola külmik

TEEKOND

2017 tõi Marek Poel selle Baltasse

MAREKU
OMA

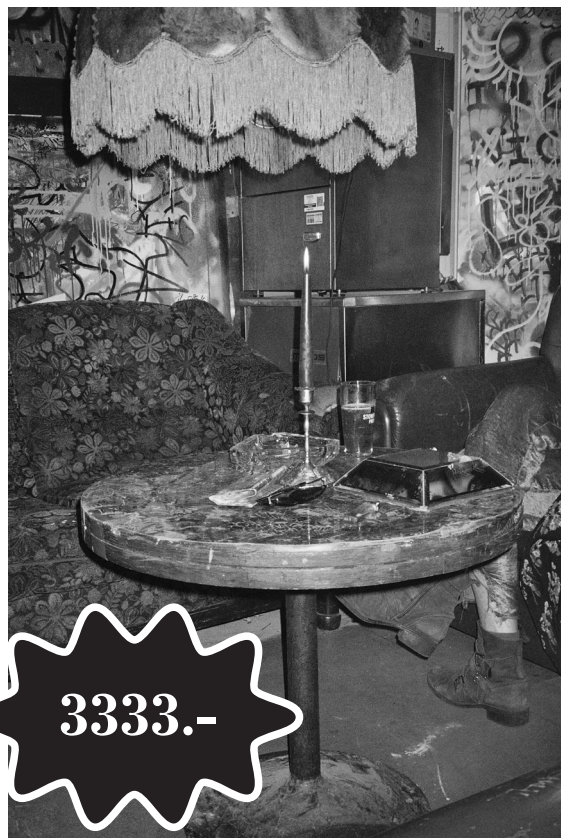
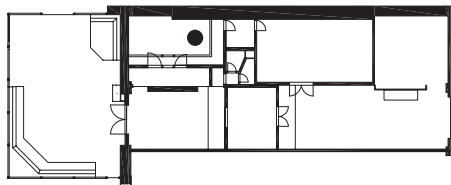
Money Lounge ümmargune laud

KATALOOGI NR: #8

700x700x575
Grafiti ja epovaiguga kaetud lauake

TEEKOND

...-2011 Baar Juuksur
2011-12 Klubi Hoov
2012-16 Protest
2017-19 Balta

3333.-

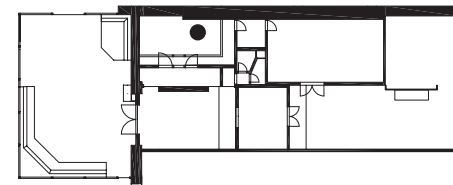
Money Lounge roheline diivan

KATALOOGI NR: #9

1556x1000x830
Tekstiildiivan

TEEKOND

2014-15 Pärnu klubi Katlamaja
2015-19 Balta

696.-

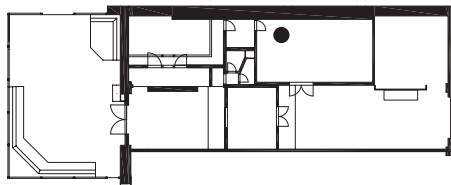
Elektrikapp

KATALOOGI NR: #10

332x405x98
Grafitiga kaetud elektrikilp

TEEKOND

2011-12 Klubi Hoov
2016-19 Balta

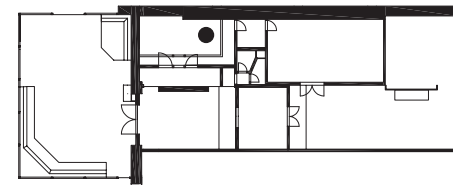
Punane diivan

KATALOOGI NR: #11

1890x830x890
Punane kunstnahast diivan

TEEKOND

2015-2016 Protest
2016 Punane maja
2016-2019 Balta

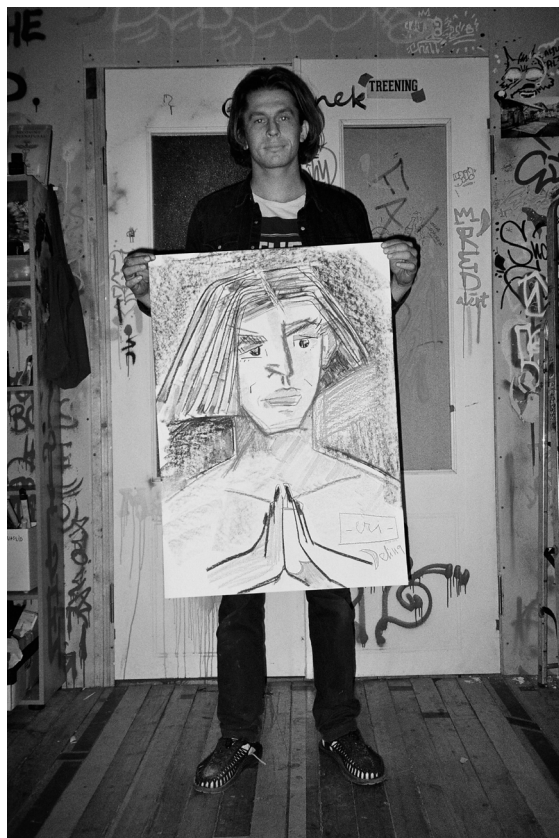
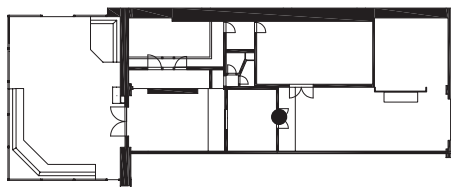

Eri keha

KATALOOGI NR: #12

470x230x1890

TEEKOND
1989

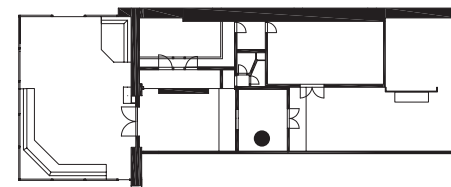

Oranž diivan

KATALOOGI NR: #13

2850x870x740
Tekstiildiivan

TEEKOND
2014-15 Restoran Hetk
2015-18 Ott Vatteri kodu
2018-19 Balta

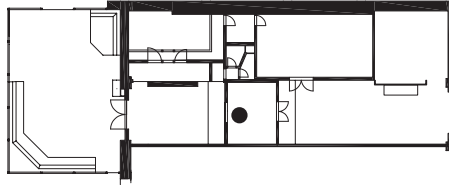

Baltachill lamp

KATALOOGI NR: #14

505x130x510
Andreas "Jam" Luigase kujundatud "Balta Chill" siiditrükiraamist ja Tondi kooli võimla vanadest põrandalaudadest valgusti, raamile kirjutatud fraas Mario & Vidise singlilt "Care", "Smokers'n'lovers, Sisters'n'Brothers"

TEEKOND
2019 Balta

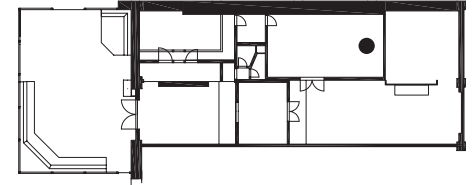

Pudel "Jõulutunnel"

KATALOOGI NR: #15

130x185x210
Crystal Head Vodka tühi pudel, mixed media

TEEKOND
2017 Roberta Luppi poolt Baltasse toodud kaunis pudel

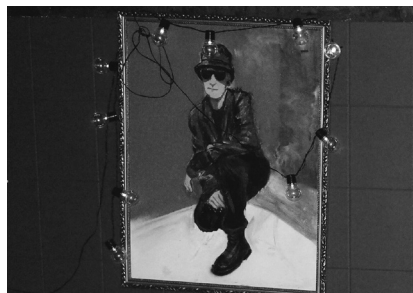
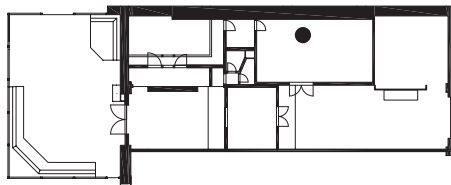

Mihkel Aani akrüülmaal "Robert Nikolajev"

KATALOOGI NR: #16

663x25x850
2011 EKA maalikursuse raames valminud akrüülmaal

TEEKOND
2012-16 Protest
2016-19 Balta

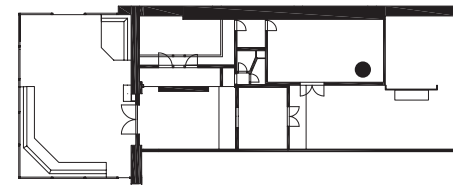
aanmihkel
@gmail.com

Push controller 2

KATALOOGI NR: #17

373x303x25
Abelton audiocontroller

TEEKOND
2015-18 Köleri 2
2018-19 Balt

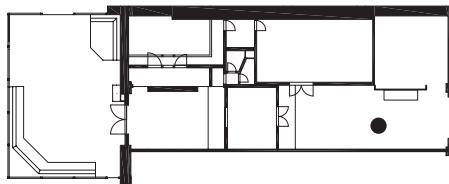
Poksikott

KATALOOGI NR: #18

340x340x1320
MacGyver'i-teibiga parandatud poksikott "Falco"

TEEKOND

2000 vanemate jõulukink Eri vennale
2011-15 Kõleri 2
2016-19 Balta

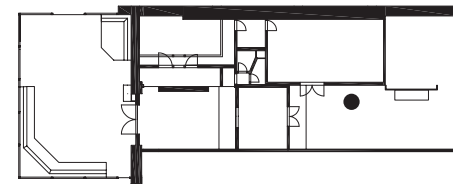
TV

KATALOOGI NR: #19

1300x315x880
55" LCD-televiisor

TEEKOND

2005-14 Agneta vanemate kodu
2014-18 Agneta kodu
2018-19 Balta

45 000
EEK

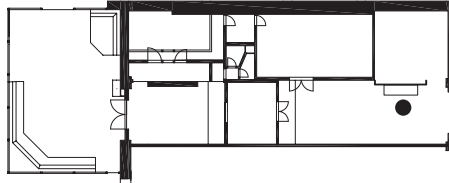
Wingmani köök

KATALOOGI NR: #20

2000x900x2620
Kiirtoidurestorani köök

TEEKOND

2016-18 Kanatiivarestoran Wingman
2019 Balta

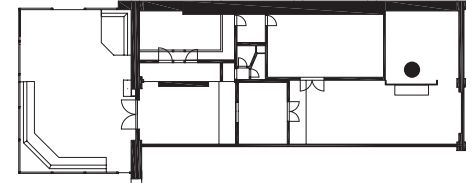
Toolse Vaba Ordu lipp

KATALOOGI NR: #21

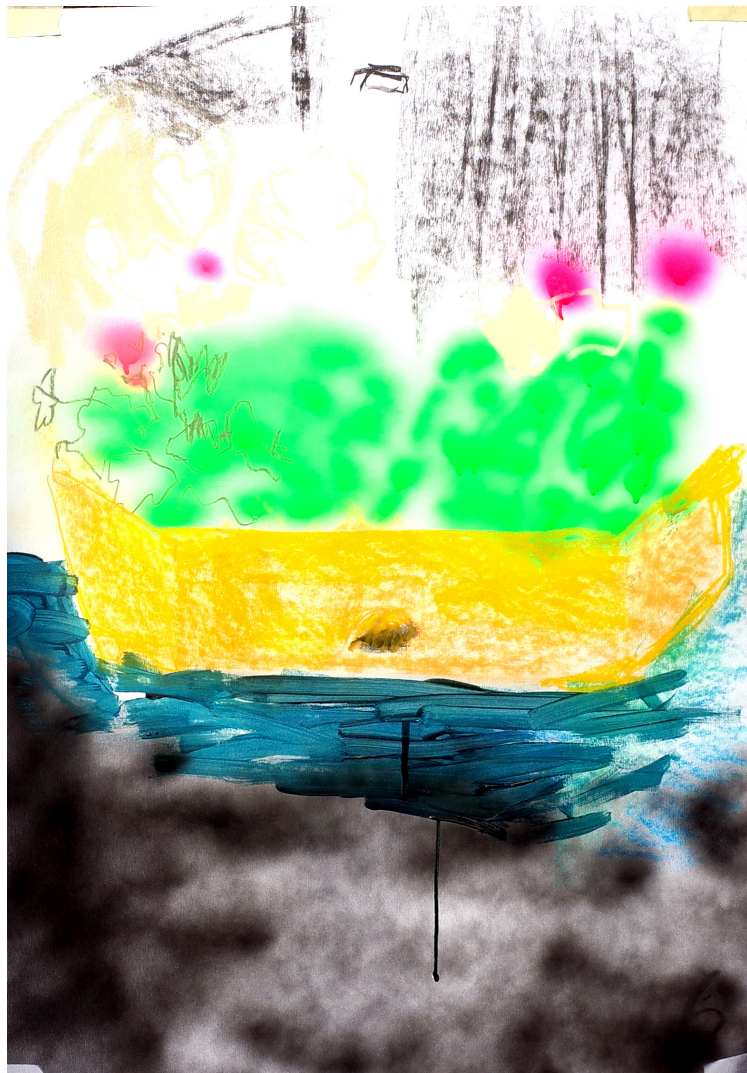
1280x2x870
Rohelise, halli ja sinise trikoloor, keskel punane süda, mida
torkavad rooma sõdurite kuldne oda ja äädika tokk

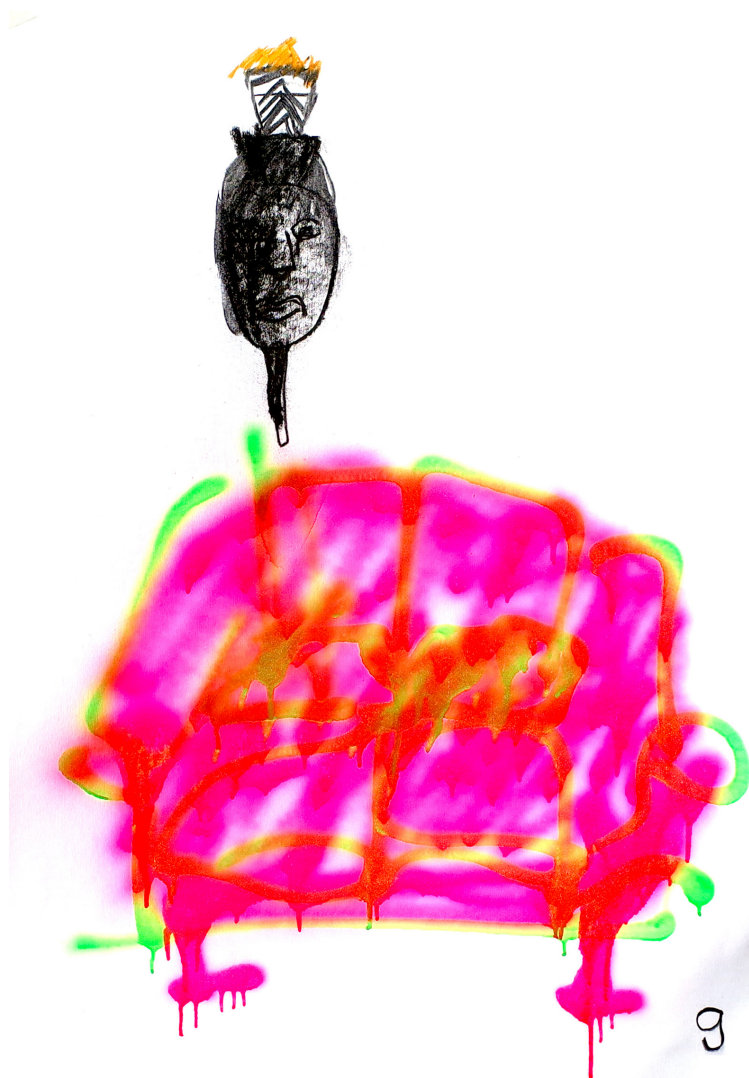
TEEKOND

2018 jaanipäev
Toolse linnuses esmane Vaba Ordu lipu kasutuselevõtt
2019 Balta

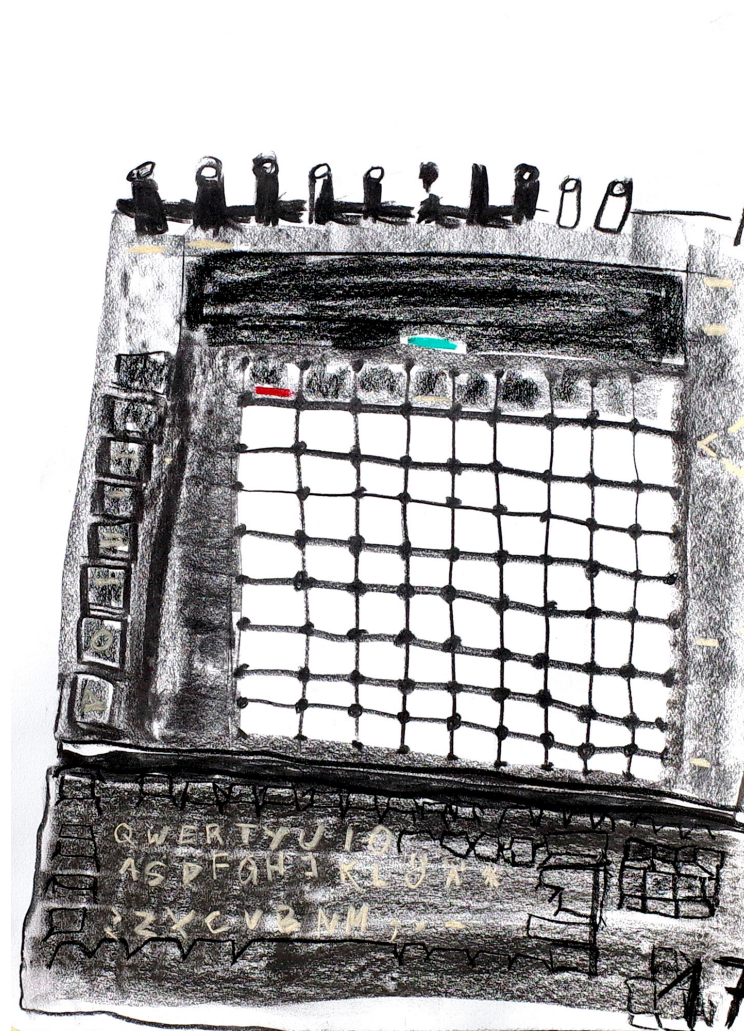

18